

ΔΕΕ: Ασύμβατη η ελληνική νομοθεσία για τη διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις προς το δίκαιο της ΕΕ (Απόφαση C-729/17, Επιτροπή κατά Ελλάδας)

1 μήνυμα

Zoi Maria <Maria.Zoi@curia.europa.eu>

Προς: Cigna Angelidis Estella <Estella.Cigna_Angelidis@curia.europa.eu>

26 Ιουνίου 2019 - 3:41 μ.μ.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Λουξεμβούργο, 26/6/2019

Απόφαση στην υπόθεση C-729/17, Επιτροπή κατά Ελλάδας*«Εθνικοί κανόνες που διέπουν την αναγνώριση τίτλων εκπαίδευσης που αποκτήθηκαν με σκοπό την άσκηση του επαγγέλματος του διαμεσολαβητή»*

Κατόπιν καταγγελίας περί ασυμβατότητας της ελληνικής νομοθεσίας για τη διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις προς τις οδηγίες 2005/36^[1], 2006/123^[2] και 2008/52^[3], η Επιτροπή ζήτησε από την Ελλάδα πληροφορίες σχετικά με την εκπαίδευση των διαμεσολαβητών στην Ελλάδα. Συγκεκριμένα, το αντικείμενο της υπόθεσης αφορά το αν συμβιβάζονται με το δίκαιο της ΕΕ τόσο ο ελληνικός νόμος 3898/2010 όσο και το πδ 123/2001, λόγω α) του περιορισμού της νομικής μορφής των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών σε μη κερδοσκοπικές εταιρείες, που πρέπει να αποτελούνται από έναν τουλάχιστον δικηγορικό σύλλογο και ένα τουλάχιστον επιμελητήριο στην Ελλάδα και β) της υποβολής της διαδικασίας αναγνώρισης των ακαδημαϊκών προσόντων των διαμεσολαβητών σε πρόσθετες απαιτήσεις σχετικά με το περιεχόμενο των πιστοποιητικών, σε αντισταθμιστικά μέτρα χωρίς προηγούμενη αξιολόγηση των ουσιαστών διαφορών και της υποχρέωσης να διαθέτουν οι αιτούντες εμπειρία 3 τουλάχιστον συμμετοχών σε διαδικασία διαμεσολάβησης.

Κατά την Επιτροπή, οι περιορισμοί αυτοί καλύπτουν τόσο τους φορείς που επιθυμούν να εγκατασταθούν για πρώτη φορά στην Ελλάδα όσο και αυτούς που επιθυμούν τη δευτερεύουσα εγκατάστασή τους υπό μορφή θυγατρικής. Δεν επιτρέπεται σε κανένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο εκτός από τους δικηγορικούς συλλόγους και τα επιμελητήρια να ιδρύσει φορέα κατάρτισης για την εκπαίδευση διαμεσολαβητών που να μπορούν, βάσει της εκπαίδευσης αυτής, να συμμετέχουν στην εξέταση για την πιστοποίηση της ιδιότητας του διαμεσολαβητή στην Ελλάδα εάν δεν συμβληθεί με δικηγορικό σύλλογο και επιμελητήριο της χώρας. Επίσης, αποκλείεται ουσιαστικά κάθε φορέας του οποίου η τρέχουσα νομική μορφή δεν είναι μη κερδοσκοπική από τη δυνατότητα να προσφέρει έναντι καταβολής διδάκτρων, την εκπαίδευση υποψηφίων διαμεσολαβητών. Τέλος, κάθε φορέας κατάρτισης προέλευσης άλλου κράτους μέλους που ενδιαιρείται να προσφέρει την εν λόγω υπηρεσία έναντι καταβολής διδάκτρων από τους σπουδαστές που εγγράφονται σε προγράμματα κατάρτισης διαμεσολαβητή αποκλείεται ουσιαστικά από το να εισέλθει στην ελληνική αγορά και να δημιουργήσει δευτερεύουσα εγκατάσταση υπό μορφή θυγατρικής, εάν η τρέχουσα νομική μορφή του δεν είναι μη κερδοσκοπική και η επιλογή του για θυγατρική δεν περιορίζεται σε μη κερδοσκοπικές οντότητες.

Η Ελλάδα αμφισβήτησε τις προσαπτόμενες παραβάσεις. Αφενός, υποστήριξε ότι η διαμεσολάβηση συνιστά δραστηριότητα που συνδέεται με την άσκηση της δημόσιας εξουσίας, ειδικότερα με την απονομή της δικαιοσύνης, με αποτέλεσμα να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εξαίρεσης του άρθρου 51 ΣΛΕΕ, και ότι βάσει των διατάξεων της οδηγίας 2008/52 μπορεί να γίνει δεκτό ότι το γενικό συμφέρον είναι δυνατό να δικαιολογήσει την επιβολή μέτρων που περιορίζουν την ελευθερία εγκατάστασης και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Αφετέρου, η Ελλάδα ισχυρίστηκε ότι οι διαμεσολαβητές που απέκτησαν επαγγελματικά προσόντα σε άλλο κράτος μέλος δεν στερούνται τη δυνατότητα άσκησης του επαγγέλματος αυτού, δεδομένου ότι οι επίμαχες διατάξεις επιτρέπουν την αναγνώριση της επάρκειάς τους βάσει εγγράφων σχετικών με τη συνεχή επιμόρφωσή τους, αντί της εφαρμογής του κριτηρίου της προαναφερθείσας εμπειρίας.

Διαφωνώντας με την εκτίμηση αυτή, η Επιτροπή άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

Με τη σημερινή του απόφαση το Δικαστήριο αποφαίνεται ως εξής:

Η Ελλάδα, περιορίζοντας τη νομική μορφή των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών σε μη κερδοσκοπικές εταιρείες τις οποίες πρέπει να συνιστούν από κοινού ένας τουλάχιστον δικηγορικός σύλλογος και ένα τουλάχιστον επιμελητήριο της Ελλάδας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2006/123 σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά.

Η Ελλάδα, επιβάλλοντας τη διαδικασία αναγνώρισης των ακαδημαϊκών προσόντων σε προϋποθέσεις επιβολής πρόσθετων απαιτήσεων σχετικά με το περιεχόμενο των απαιτούμενων πιστοποιητικών και επιβολής αντισταθμιστικών μέτρων χωρίς προηγούμενη αξιολόγηση της ύπαρξης πιθανών ουσιαστών διαφορών με την εθνική εκπαίδευση, και διατηρώντας σε ισχύ διατάξεις που εισάγουν δυσμενείς διακρίσεις, καθόσον υποχρεώνουν τους αιτούντες διαπίστευση της ιδιότητας του διαμεσολαβητή που κατέχουν τίτλους διαπίστευσης αποκτηθέντες στην αλλοδαπή ή από αναγνωρισμένου κύρους φορέα κατάρτισης αλλοδαπής προέλευσης, κατόπιν εκπαίδευσης παρασχεθείσας στην Ελλάδα, να διαθέτουν εμπειρία τριών τουλάχιστον συμμετοχών σε διαδικασία διαμεσολάβησης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2005/36 σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων.

Εστέλλα Cigna Αγγελίδη - Μαρία Ζώη

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣRue du Fort Niedergrinewald
L-2925 Λουξεμβούργοcuria.europa.eu

Τηλ : +352 4303 2180

Email : maria.zoi@curia.europa.eu

[1] Οδηγία 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων.

[2] Οδηγία 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006 , σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά.

[3] Οδηγία 2008/52/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.